

‘Zorgaanbieder moet fijngevoelig zijn’

Ongeveer driehonderd leden van Reliëf, een christelijke vereniging van zorgaanbieders, kwamen gisteren in Doorn bij elkaar om na te denken over spiritualiteit in de zorg.

**door onze redacteur
Peter Snee**

DOORN – Barbara en Anton wonen allebei in een zorginstelling. Barbara zit in een rolstoel, Anton duwt haar. „Ik dacht: Anton is dienstbaar, hij helpt Barbara”, vertelt Martin Walton, docent geestelijke verzorging aan de Protestantse Theologische Universiteit over zijn ontmoeting

met de twee. Terwijl hij vertelt, is hij zelf in een rolstoel gaan zitten die op het podium staat. Zijn observatie blijkt niet te kloppen, bekent hij. „Ik zat ernaast. Niet Barbara was de kwetsbare, maar Anton. Barbara was erachter gekomen dat Anton de wereld niet in durfde. Ze bood Anton aan dat hij haar rolstoel mocht duwen, zodat hij iets had om zich achter te verschuilen. Niet Anton hielp Barbara, het was precies andersom.” Barbara kan zich prima zelf voortbewegen met de grote achterwielen van haar rolstoel. Walton gebruikte Barbara en Anton gisteren als voorbeeld tij-

dens een congres in Doorn over spiritualiteit in de zorg van Reliëf, een christelijke vereniging van zorgaanbieders. Spiritualiteit en zorg hebben volgens hem veel met elkaar te maken. Om dat uit te leggen gebruikte hij een zinnetje uit een gedicht van Okke Jager: ‘De kaarsvlam vormt de hand tot schild’. „Je houdt je hand om een kaarsvlam, om ervoor te zorgen dat de vlam niet uitgaat. De vlam is de zorgvrager, het schild is degene die zorg aanbiedt. De zorgvrager vormt met zijn vraag om zorg degene die zorg biedt, en niet andersom.” Spiritualiteit is volgens Walton ‘mijn betere ik’. „Spiritualiteit

raakt je persoonlijk en is sociaal.” Maar door de uitstraling van die spiritualiteit worden we ook een ‘beter wij’, zegt hij. Hij gaf de ongeveer driehonderd aanwezige mensen uit de zorgsector de tip mee altijd vragen te stellen aan mensen die ze verzorgen. „Vraag bijvoorbeeld: Wat betekent het voor jou om je te laten helpen? En vraag jezelf af: Wat heeft die ander nodig om mij als hulpverlener toe te laten? Op die manier bieden helper en geholpene elkaar gastvrijheid.” Het is heel belangrijk dat je als zorgbieder fijngevoelig bent, benadrukte Walton. „Je moet goed waarnemen.” Om dat te

verduidelijken gaat hij weer in de rolstoel zitten. „Carla is ook rolstoelrijder. Ze zit meestal ineengedoken in haar rolstoel. Ik ben nogal lang. Om haar beter te kunnen bereiken, ben ik op mijn hurken gaan zitten, zodat we elkaars gezicht konden zien. Maar dat had ik verkeerd ingeschat. ‘Ga maar staan. Ik ben geen kind’, zei ze. Ik wilde mijn nabijheid tonen, maar dat deed ik op een verkeerde manier.” Hij kwam terug op het voorbeeld van een kaarsvlam. „Een hand is alleen maar een schild als er tussenruimte blijft bestaan tussen de hand en de vlam. Anders brand je je hand of dooft de vlam.”